

kahwatas esmast, agga siiski läks jul-
 geste ja tassa hiljokeste seina, ja sai
 warga kätte, kelle õlla peäl lambas olli.
 Nüüd widi tedda moisa, ja pekseti seäl
 rängaste keppideja witsadega. Kül mees
 sai allati hirmo, siiski ta moisa rehhe
 jures noddis rehhepappi tagga kawwa-
 laste wilja, mis ikka ommeti tousis. Ei
 olnud enam ello temmaga; sepärast
 panuid moisa wannemad tedda linna wan-
 gi, kus tedda kange tõle suuniti. Seälgi
 wangis, raske tõ jures, sai ta ühhe kaup-
 mehhe käest keig suggu kaupa maksu eest
 teise hõneste kandma, ja et se kül kangel
 ei olnud ega tedda üksi ei jäetud, siiski
 se pettis koer kiskus ka sest ennese poue ja
 taske. Se leiti ta jures ja jälle sai mees
 hirmo. Kül olli tal nüüd libbe kä, hak-
 kas palluma ja lubbas omma warga wi-
 sid

sid mahhajätta. Sepärast widi tedda
 male taggasi, agga parrandamist ep ol-
 nud suggu. Tännini ta olli agga wõt-
 nud, mis kätte juhtus. Nüüd, kui näg-
 gi, et teised keik ta eest kui tuld hoidsid,
 hakkas ta ka ukseid ja kirstud rõõwli wisi
 murdma. Ühhe rikka mehhe wiimse rah-
 ha wiis ta õsel aidast ärra; sest aida ukse
 kangukas ta wäggise lahti, ja kirsto kane
 löi ta kirmega poleks. Ka se hirmus
 wargus ja risuminne sai arwalikkus, ja
 nüüd ei tabnud moisa wannemad enam
 temmaga tülitseada. Tedda sadeti kohto
 alla, ei sest kimpust peastnud ta enam,
 waid rõõwli nuhtlus olli ta pääl. Kun-
 ninga piitsaga pekseti tedda, pääl pandi
 jalga, ja widi hopis ärra seina kauge
 male, kus nisuggused hirmsad wargad ja
 rõõwliid kunninga tõle suunitakse, seina
 surm